ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

Από καιροῦ εἰς καιρὸν φθάνουν πληροφορίαι περὶ κακῆς ποιότητος τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα ἐξάγονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅπως τώρα μὲ τὴν ἐξ Ἰταλίας ἔκθεσιν διὰ τὴν ἀθλίαν ποιότητα τῆς σουλτανίνας. Καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ ζήτημα τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τῆς τυποποιήσεως αὐτῶν, ἵνα εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς παγιωθῇ μία καλὴ φήμη. Ἐφόσον ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη ἔμποροι, μὴ ἀντιλαμβανόμενοι ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ τυποποίησις τῶν προϊόντων μας, τοὐλάχιστον ἂς εἶναι αὐστηρὸς καὶ ἀγρύπνος ὁ ἔλεγχος, διότι ἀπὸ μερικὰς αἰσχροκερδεῖς ἐκδηλώσεις ὑπονομεύεται ἡ θέσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου πρὸς μεγάλην βλάβην τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ 50.000

Δὲν διεξήχθη κατὰ τὸν πρέποντα τρόπον ἡ διανομὴ τοῦ ποσοῦ τῶν 50.000 ποὺ ἔστειλεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας δικαίωμα τὰς «προϋποθέσεις» τῆς ἐπιδοτήσεως ἀπὸ τὸ ΙΚΑ. Ἐν πρώτοις, τὸ ποσὸν ἔφθασε πολὺ ἀργὰ καὶ ἡ διανομὴ ἐγένετο τὸ Μέγα Σάββατον, ἡμέραν τελείως ἀκατάλληλον. Δεύτερον, δὲν εἶχε προηγουμένως καταρτισθῇ ἕνας κατάλογος τῶν δικαιούχων, ὥστε νὰ μοιρασθῇ δικαίως τὸ ποσὸν καὶ νὰ πάρευν ὅλοι ἔστω ἀπὸ μία λίρα κρίας. Μὲ τὸ σύστημα ποὺ ἠκολουθήθη, ἐταλαιπωρήθησαν αἱ ἑκατοντάδες ὅλων τῶν ἀνέργων ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι τῆς νυκτὸς τοῦ Μ. Σαββάτου καὶ εἰς τὸ τέλος ὅσοι δὲν εἶχον λάβει τίποτε μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ κονδυλίου ἐξεδιώχθησαν μὲ κενὰς τὰς χεῖρας. Τὸ στοιχειῶδες Πάσχα ἐξησφαλίσθη μόνον εἰς 340 ἐκ τῶν ἀνέργων τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας.

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ

Οἱ ἐν Ἑλλάδι Ρῶσσοι ἀντιπρόσωποι δὲν εἶναι τόσον ἠλίθιοι, ὅσον τοὺς φαντάζονται μερικοὶ «εὐφυεῖς» δημοσιογράφοι, ὥστε νὰ στείλουν εἰς τὸ λιμάνι μας ἕνα φορτηγὸν σκάφος διὰ νὰ διαπιστώσῃ τί γίνεται μὲ τὰ... ἔργα τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν περιοχήν μας. Ἀποτελεῖ δὲ στοιχειῶδες μέτρον νὰ διεξάγεται ἡ κατασκοπεία, ὅταν καὶ ὅπου τοῦτο εἶναι ἐπιθυμητόν, ἀπὸ ἄτομα μὴ γνωστὰ καὶ μὴ χρωματισμένα. Καὶ τὸ μόνον ἀποτέλεσμα ποὺ ὑπάρχει φόβος νὰ ἐπέλθῃ, ἐὰν δὲν περισταλῇ, ἐν ἀνάγκῃ καὶ παρὰ τῆς Παιδονομίας, ἡ γελοία κατασκοποφοβία ἐν Πάτραις θὰ εἶναι ν' ἀποφεύγουν τὰ ἐξ ἀνατολῶν πλοῖα τὸ λιμάνι τῶν Πατρῶν καὶ νὰ παίρνουν νερό, κάρβουνο καὶ τρόφιμα ἀπὸ τὸν Πειραιά, ὅπου καταπλέουν κάθε ἡμέραν πλοῖα κομμουνιστικῶν χωρῶν καὶ κανεὶς δὲν πανικοβάλλεται, οὔτε καὶ τὰ ἐνοχλεῖ. Συνεπῶς, ἐν τέλει ταῖς ἀναλύσει, αὐτὴ ἡ φαντασιοπληξία περὶ τοὺς σκοποὺς τῶν ἀνατολικῶν σκάφων ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτόν.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ

Ἀπεφασίσθη νὰ παρασχεθῇ εὐχέρεια ἐξεφλήσεως εἰς 48 μηνιαίας δόσεις τῶν χρεῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἀλλὰ μόνον τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ ἐπαγγελματιῶν. Ποῖος εἶχε τὴν φαεινὴν ἰδέαν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἐπαρχιωτῶν; Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἢ εἰς τὰς δύο πρωτευούσας οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ὀπὲρ τῶν ἐπαρχιωτῶν θὰ ἔπρεπε, κατὰ πρῶτον λόγον, νὰ ληφθῇ εὐεργετικὸν μέτρον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ποτὲ ἀργά. Ἡ πληρωμὴ εἰς δόσεις ἂς γενικευθῇ.

ΟΙ ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΛΑΟΙ

Ἀποτελοῦν τὰ 3/5 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς οἱ λαοὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Ἀφρικανικὴν καὶ Ἀσιατικὴν διάσκεψιν τοῦ Μπαντούγκ. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου οἱ ἔγχρωμοι ἔλαβον συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν καθηκόντων των ἔναντι τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ πρῶτοι ἐκφωνηθέντες λόγοι ἔδειξαν ὅτι οἱ ἔγχρωμοι κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ πολέμιοι κάθε συστήματος, τὸ ὁποῖον τὴν περιορίζει, εἴτε λέγεται ἀποικισμός, εἴτε κομμουνισμός, εἴτε ὁπωσδήποτε ἄλλως. Εἰς αὐτὴν τὴν διάσκεψιν θ' ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνὴ τῆς Κύπρου καὶ θὰ ζητηθῇ ἡ συνηγορία ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας της. Δὲν ἀποκλείεται δὲ κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἐλευθερία τῶν λευκῶν Κυπρίων ὑπὸ ἐγχρώμων, εἰς αἰσχος τῶν λευκῶν κατακτητῶν.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Καθηρέθη εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ὁ πρωθυπουργὸς Ἴμρε Νάγκυ, ἐπειδὴ «ἠμπόδιζε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βαρείας βιομηχανίας». Φυσικά, ὅλον τὸν καιρὸν ποὺ τὴν ἠμπόδιζεν, οὐδεὶς εἰς τὴν Οὐγγαρίαν διενοήθη κἂν νὰ ἐπικρίνῃ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ὅλοι τὸν ἐπροσκυνοῦσαν. Ἀφότου, ὅμως, ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅτι ἡ προτίμησις τῶν βιομηχανιῶν τροφίμων καὶ ἡ παραμέλησις τῆς βαρείας βιομηχανίας ἀποτελεῖ ἀδίκημα, τότε ἄνοιξαν τὰ μάτια καὶ τῶν δορυφόρων, ποὺ ἔσπευσαν νὰ εὐθυγραμμισθοῦν.

ΕΛΟΝΟΣΙΑ

Πολλάκις εἶχεν ἀσχοληθῆ ὁ Τύπος—καὶ αἱ στῆλαι αὐταί— μὲ τὰ αὐξανόμενα κρούσματα τῆς ἐλονοσίας, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων προσβάλλετο ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι κοστίζει ὁ γενικὸς ψεκασμὸς τῶν χωρίων καὶ ὅτι τὰ κουνούπια ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τώρα εἶναι ἐνοχλητικά, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐπιβλαβῆ. Ἔπρεπε νὰ φθάσουν τὴν μυριάδα τὰ κρούσματα τῆς ἐλονοσίας, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ γενικὸς ψεκασμός. Εἶναι ἐντροπὴ νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλονοσία, ὅταν κοντεύῃ νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν.

ΤΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΑΝΕΡΓΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Μέγα Σάββατον εὑρέθην ἀπὸ τὰς 5 τὸ πρωῒ ἕως ἀπὸ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μέχρι τὸ βράδυ, ποὺ ἔληξεν ἡ διανομὴ τῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους. Ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπὸ ὅσους ἐπερίμεναν εἰς τὴν οὐράν, ἡ ὁποία ἔφθανε μέχρι τοῦ κινηματογράφου κατὰ ἐξάδας, ἔλαβον τὸ βοήθημα μόνον 35, τὰ δὲ ὑπόλοιπα χρήματα διενεμήθησαν μέσῳ προέδρων οἱ ὁποῖοι ἐμάζευαν βιβλιάρια. Δηλαδὴ ἐδόθη βοήθημα εἰς ὅσους ἤθελαν μερικοὶ παράγοντες καὶ οἱ περισσότεροι ἄνεργοι δὲν ἐπῆραν τίποτε, ὅπως συνέβη καὶ μὲ μένα, ὁ ὁποῖος εἶμαι ἄνεργος ἀπὸ ἕνα χρόνο καὶ δὲν ἐπῆρα τίποτε.

Ἠλίας Νικολόπουλος
Ἐφαπλωματοποιός

ΤΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκάλεσαν μίαν ὁμάδα Ρώσσων δημοσιογράφων ἵνα ἐπισκεφθοῦν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὡς φιλοξενούμενοι αὐτῶν. Ἐζήτησαν ὅμως, σύμφωνα μὲ κάποιον Μακαρθικὸν νόμον, νὰ λάβουν τά... δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν Ρώσσων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἠρνήθησαν, ὁπότε ἡ ἀποστολὴ ἐματαιώθη. Θεωροῦμεν ὅτι ἦτο στοιχειῶδες διὰ τοὺς ἁρμοδίους ἀμερικανοὺς ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι οἱ νόμοι ποὺ ἰσχύουν διὰ τοὺς κοινοὺς μετανάστας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμόζωντάι εἰς τοὺς ἐπισήμους προσκεκλημένους. Μία τοιαύτη ἄνευ διακρίσεων ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καταντᾶ ὄχι μόνον ἀγένεια πρώτου μεγέθους (δὲν ζητεῖ κανεὶς ἀποτυπώματα ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὸ σπίτι του), ἀλλὰ καὶ ἐνέργεια ἀντιαμερικανική, διότι δίδει ἐπιχειρήματα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ ἐλευθερία εἶναι ἕνα ἄψυχον ἄγαλμα. Δὲν ἔχουν λοιπὸν οἱ ἁρμόδιοι ἀμερικανοὶ τὸν κοινὸν νοῦν;

Η ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΣ

Ὁ ἀποθανὼν μέγας σοφὸς Ἀϊνστάϊν θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπιστημῶν ὡς ὁ «πατὴρ τῆς θεωρίας περὶ σχετικότητος». Ἡ θεωρία αὐτὴ ἔσχε σπουδαίαν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ κατανοητὴ ἀπὸ τὸ πολὺ κοινόν. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀϊνστάϊν, ὅταν ἠρωτήθη, ἀπήντησε χιουμοριστικῶς: «Ὅταν καθόμαστε — εἶπε — μὲ ἕνα ὡραῖο κορίτσι ἐπὶ δύο ὥρας, νομίζομεν ὅτι ὁ χρόνος ποὺ διέρρευσε ἦτο ἕνα λεπτόν. Ἀλλὰ ὅταν καθόμαστε ἐπάνω εἰς μίαν θερμάστραν ἕνα λεπτόν νομίζομεν ὅτι ἐπέρασαν δύο ὧρες. Αὐτὸ — συνεπέρανεν ὁ σοφὸς—εἶναι ἡ σχετικότης»...

ΤΟ ΡΑΦΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ Α. ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ Ὑψηλάντου ὅπου καὶ θὰ ἐξυπηρετῇ τὴν πελατείαν του

Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ο ΙΗΣΟΥΣ
ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τοῦ Μυστικισμοῦ
★
Δραχ. 20
Εἰς τὰ Πρακτορεῖα Ἐφημερίδων ἐν Πάτραις καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ

Τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῆς ἀνασυγκροτήσεως

Ἁρμοδία Κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξ ἁρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνεκοινώθησαν τὰ κάτωθι:

«Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι πέραν τῶν βιομηχανικῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως διὰ τὰ ὁποῖα ἦτο φυσικὸν νὰ ὑπάρξουν τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, ἔχει συντελεσθῆ μεγάλη ἐργασία καὶ πρόοδος εἰς ἄλλους τομεῖς. Ἔργα ἀγγειοβελτιωτικά, ἐξηλεκτρισμοῦ, συγκοινωνιακά, τουριστικά, συντελοῦνται, ἔργα ὑγιεινῆς, ὑδρεύσεως, οἰκισμοῦ, ἐκπαιδεύσεως. Μία συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος, ἀθόρυβος καὶ μεθοδικὴ ἐργασία συνεχίζεται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἡ ὁποία καλύπτει ὁλόκληρον τὴν χώραν.

»Αἱ Κοινότητες τῆς ὑπαίθρου ἐνισχύονται εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ποικίλων τοπικῶν ἀναγκῶν. Τὸ πρόγραμμα τῶν «Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων» ἀπέδωσε λαμπρὰ ἀποτελέσματα, διότι πέραν τῆς πραγματοποιήσεως πολλῶν ἔργων εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ τὰς ὀρεινὰς περιοχάς, ἐδόθη δι' αὐτοῦ ἐργασία εἰς πλήθη ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον διὰ νὰ ἐργασθοῦν. Ἡ ἐξέτασις, ἑπομένως, τοῦ ἔργου τῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς μόνον, τῆς Βιομηχανίας, εἶναι ἐσφαλμένη. Δὲν εἶναι ἀκριβὴς οὔτε καὶ σύμφωνος μὲ τὰ πράγματα.

»Ἡ Κυβέρνησις ἀπέβλεψεν ἀπο τὴν πρώτην στιγμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας, εἰς τὴν δημιουργίαν συγκοινωνιῶν διὰ τὴν εὐχερῆ διακίνησιν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἀγαθῶν ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταναλώσεως, κατὰ κύριον λόγον καὶ σκοπόν, εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί, ἰδιαιτέρως, τοῦ ἀγροῦ του. Κάθε ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ συνέτεινεν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, μελετᾶται καὶ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἀνέγραψεν εἰς τὸ πρόγραμμά της ὡς κυριωτάτην ἐπιδίωξίν της τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς διαβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

»Τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Καὶ ἡ τεραστία προσπάθεια δὲν τερματίζεται ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας, προχωρεῖ μὲ ρυθμὸν γοργόν, βεβαίᾳ ὅτι μὲ τὰ ἐπιτεύγματά της εἰς τὸν τομέα τῶν παραγωγικῶν ἔργων, θὰ ὐψώσῃ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ καὶ θὰ πλουτίσῃ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Διὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἤρχισαν πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1953, ἡ Κυβέρνησις δαπανᾷ μηνιαίως 35—40 ἐκ. νέων δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἄλλου ποσοῦ δαπανηθέντος κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Αἱ δαπάναι εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς ἔχουν ὡς ἑξῆς: Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν δαπανῶνται 15 ἑκατ. νέων δραχμῶν ἐτησίως ἐξασφαλιζομένης τῆς κατασκευῆς 500 περίπου αἰθουσῶν διδασκαλίας. Διὰ τὸν οἰκισμὸν διατίθενται 30 ἐκ. ἐτησίως. Διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγείαν 20 ἑκατ. Διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς ὑπαίθρου 10 ἑκατ. καὶ διὰ τὰ «Μικρὰ Κοινωφελῆ Ἔργα» 60 ἑκατ.

»Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατεθοῦν καὶ ἄλλοι ἀκόμη χαρακτηριστικοὶ ἀριθμοὶ καὶ μακρὸς κατάλογος συντελουμένων ἢ συντελεσθέντων ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν προϋπολογισθῆ μεγάλαι πιστώσεις. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρωμεν ὡς ἔργα ἐξηλεκτρισμοῦ τὴν γραμμὴν ὑψηλῆς τάσεως Λαρίσης—Ἄγρας μήκους 167 χιλιομέτρων, τὸ θερμοηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον Πτολεμαΐδος καὶ τὸ ἔργον Μέγδοβα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ δαπανηθοῦν περὶ τὰ 400 ἑκατ. νέων δραχμῶν.

»Μεταξὺ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἤδη καὶ συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ θὰ ἔπρεπε ν' ἀναφέρωμεν τὴν ἀρδευσιν τῆς πεδιάδος Θεσσαλονίκης ἐκ τοῦ Ἀξιοῦ, 35.000 στρεμμάτων διὰ δαπάνης 220 ἑκατ. νέων δραχμῶν, τὴν ἀρδευσιν ἐκτάσεως 400.000 στρεμμάτων ἐκ τοῦ Ἀλιάκμονος, μὲ δαπάνην 250 ἑκατ., τὰ ἔργα τῆς Κοιλάδος Ἀχελώου διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀρδευθοῦν 506.000 στρέμματα καὶ θ' ἀπαιτηθῇ δαπάνη 700 ἑκατ. τὰ ἔργα εἰς τὰ ἕλη τῆς Χειμαδίτιδος τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀποξηρανθοῦν 25.000 στρεμμάτων καὶ τελικῶς τ' ἀποξηραντικὰ ἔργα τῆς λίμνης Λαψίστης, τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῶν ὁποίων θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν 25.000 στρέμματα.

»Ἀλλ' ὑπάρχει ὁ τομεὺς τῶν συγκοινωνιακῶν ἔργων, διανοίξεως καὶ ἀσφαλτοστρώσεως ὁδῶν, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἐπειτα ἐκτελοῦνται ἔργα τουριστικὰ καὶ ὑδρεύσεως καὶ γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὑγιεινῆς, τοῦ οἰκισμοῦ συντελεῖται μία ἀδιάκοπος καὶ μεθοδικὴ ἐργασία, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἶναι εὐεργετικὰ διὰ τὸν λαόν.

»Οὐδέποτε ἰσχυρίσθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐπραγματοποίησε ὅλας τὰς βελτιώσεις τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὡς πρόγραμμά της. Ἀλλ' ὁ πωσδήποτε, ἐπεδόθη μὲ ζῆλον καὶ μὲ σύστημα εἰς τὴν λύσιν πολλῶν προβλημάτων καὶ ἡ πρόοδος τῶν μεγάλων, ὅπως καὶ ἡ πραγματοποίησις ἀναριθμήτων μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων, θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν λαὸν καὶ πρὸ παντός, εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τὴν καλλιτέραν διαβίωσιν, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματός του καὶ τὴν ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου.

»Ἡ συντελουμένη εἰς πάντας τοὺς τομεῖς τῆς Κυβερνητικῆς δραστηριότητος ἐργασία εἶναι ἀδιάκοπος. Ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ τὸ ἀναγεννητικὸν πρόγραμμά της μὲ σταθερότητα καὶ ἐπιμονήν, μὲ σύστημα καὶ μεθοδικότητα. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου της ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ».

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Τώρα εἶναι Πάσχα καὶ Λαμπρή,
Χριστὸς Ἀνέστη, τώρα.
Ἔχουν τὰ ρόδα σύναξη,
τ' ἀηδόνια πανηγύρι.
Γλυκοπονιέται τὸ χωριό,
πικροβαστιέται ἡ χώρα...

Ἔτσι τραγουδάει ὁ ποιητὴς τῆς Ρούμελης. Κι' ἔτσι τὸ νοιώθουν, περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους χωριανούς, οἱ Ρουμελιῶτες μὲ τὰ ἀθάνατα ἔθιμα. Ἔτσι τὸ ἔνοιωσε καὶ ὁ φίλος μας, ὁ λεβέντης ὁ Θανασούλας.

Πικροβαστιέται ἡ χώρα...

Ὅταν μάλιστα ἡ «χώρα» εἶναι ἡ Πάτρα ὅπου ἰσχύουν οἱ αὐστηρὲς ἀστυνομικὲς διατάξεις περὶ «κρυτίδων». Πῶς μπορεῖ νὰ νοιώσῃ Λαμπρὴ χωρὶς τὴν λατρεια τοῦ κρότου καὶ τῆς φωτιᾶς;

Δὲν βαστιέται, λοιπόν, στὴ χώρα. Φεύγει γιὰ τὸ Μεσολόγγι. Φτιάνει συνεταιρικὰ τὰ χαλκούνια του μὲ κάποιον ἄλλο ζηλωτὴ καὶ τηρητὴ τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων. Τὰ ρίχνει στὸν Ἐπιτάφιο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, βγάζει τὸ «ἄχτι» του. Καὶ ἱκανοποιημένος γυρίζει στὴν Πάτρα.

Ἐγκαταλείπει τὴν Ἱερὴ Πόλη, ὅταν σκάβουν σὲ κάθε αὐλὴ τοὺς λάκκους γιὰ τοὺς ὀβελίες. Καὶ ἐπιστρέφει στὴν Πάτρα, γιὰ νὰ τηρήσῃ, μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ τοὺς φίλους, τὸ ἔθιμο τοῦ σουβλιστοῦ ἀρνιοῦ. Ἡ τσίκνα ποὺ ὐψώνεται καὶ ἀπὸ τὴ δική του αὐλή, σὲ μιὰ πόλι ὅπου καπνίζουν μόνον οἱ φοῦρνοι, ἄς εἶναι τὸ θυμίαμα πρὸς τὴν ἀντικρυνὴ πατρίδα καὶ ἡ δική του προσευχὴ στὶς παραδόσεις τῶν πατέρων, τῶν παλληκαριῶν ποὺ δὲν μποροῦσαν, ἐνῶ πολεμοῦσαν τὸν κατακτητή, νὰ κάμουν ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ τρῶνε ψητὰ στὴ σούβλα τ' ἀρνιὰ καὶ τῶν ἄλλων πιστῶν τους ἀπογόνων...

Ἀπὸ τὶς πέντε τὸ πρωῒ στὸ πόδι ἡ λεβεντιὰ ὁ Θανασούλας. Νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ λάκο, νὰ ἀνάψῃ τὴ θρακα, νὰ σουβλίσῃ τὸ ἀρνί, νὰ τὸ ἀλατίσῃ, νὰ τὸ ράψῃ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι τέχνη, ποὺ τὴν ἔμαθε στὰ 55 χρόνια του παρακολουθῶντας τοὺς παλαιοτέρους νὰ ψήνουν τὰ δικά τους ἀρνιά. Δὲν διδάσκεται παρὰ στὴν πράξη.

Ἔτσι, ἀνάμεσα στὴν ἄσφαλτο τῶν Πατρῶν, μοσχοβολάει ἕνα κομμάτι Ρούμελη. Στὴν αὐλή του ἀδελφωμένα πλέκουν τὰ κλαδιά τους μιὰ λεμονιὰ φορτωμένη μὲ τοὺς κίτρινους μυρωδάτους καρποὺς μὲ μιὰ κρεβατίνα σταφυλιῶν, μιὰ τριανταφυλλιὰ κι' ἕνα αἰγόκλημα.

Γύρω—γύρω οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι. Στὴ μέση ὁ ἀμφιτρύων. Μοιράζει τοὺς πρώτους μεζέδες, τυρὶ ἀπὸ τὸ Ζυγὸ καὶ αὐγὰ ἀπὸ Μεσολογγίτικες κότες. Ψωμὶ ζυμωμένο στὸ σπίτι. Καὶ κρασὶ ἀπὸ τὸ βαρέλι τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ τὸ ἔβαλε ὁ ἴδιος, ἁγνὸ καὶ ἀπολαυστικὸ νέκταρ. Σὲ λίγο ἀρχίζουν νὰ βγαίνουν οἱ «πετσοῦλες» ἀπὸ τὸ ἀρνὶ καὶ ὕστερα τὸ κοκορέτσι. Καὶ ρέει τὸ μοσχοῦδι.

Στὴν ὑγειὰ τοῦ Θανασούλα. Στὴν ὑγειὰ τῆς λεβεντομάνας Ρούμελης.

Ἕνας ἀπὸ τὴν παρέα εἶχε στείλει τὸ δικό του ἀρνὶ στὸ φοῦρνο, γιατί φοβήθηκε τὸν καιρό.

—Ἐκιότεψε, λέγει ὁ Θανασούλας. Ἐγὼ τὸ δικό μου θὰ τὸ ἔψενα στὴ σούβλα, ἀκόμα κι' ἂν ἔβρεχε καρεκλοπόδαρα. Μὲ ὀμπρέλλες...

Γλυκοπονιέται τὸ χωριό,
Πικροβαστιέται ἡ χώρα...

Τουλάχιστο, εἶναι παρηγοριὰ νὰ κρατιοῦνται τὰ ἔθιμα τὰ παλιά... Καὶ τοῦ χρόνου, λοιπόν, Θανασούλα λεβέντη...

Ρ.

Εἰς μνήμην

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παν. Α. Βασιλοπούλου κατέθεσαν εἰς μνήμην Περικλέους Θεοδώρου δρχ. 30 ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΓΝΩΣΙΝ ΚΑΙΡΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.) Ἡ Βρετανία ἐξελίσσει μίαν νέαν μαθηματικὴν μέθοδον διὰ τὴν πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ, μὲ τὴν ὁποίαν, ὅπως ἐλπίζουν οἱ μετεωρολόγοι, θὰ ἔχωμεν μετεωρολογικὰ δελτία ἀκριβέστερα. Ἡ νέα αὐτὴ μέθοδος κατέστη δυνατὴ ἕνεκα τῆς ἐξελίξεως μεγάλης ταχύτητος ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων. Σήμερα οἱ μετεωρολόγοι χρειάζονται περίπου 3 1)2 ὧρας διὰ νὰ κατατάξουν καὶ ἀναλύσουν τὰς λεπτομερείας ποὺ λαμβάνουν ἀπὸ διαφόρους σταθμούς, καὶ μίαν ἐπὶ πλέον ὥραν δι' ὑπολογισμοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν δελτίων των. Μὲ τὴν νέαν μέθοδον ἡ ἐργασία θὰ γίνεται ἀπὸ μηχανάς. Αἱ μηχαναὶ θὰ χρειάζωνται τὴν ἰδίαν ὥραν μὲ τοὺς ὑπαλλήλους· οἱ μαθηματικοὶ ὅμως ὑπολογισμοὶ θὰ εἶναι περισσότερον περίπλοκοι τόσον ὥστε θὰ ἀπητοῦντο πολλαὶ ἡμέραι ἐργασίας ἐὰν ἐγίνοντο μὲ τὰς σημερινὰς μεθόδους. Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθοῦν δελτία κατὰ πολὺ ἀκριβέστερα ἀπὸ τὰ σημερινά.

* * *

Μέγα μέρος τοῦ δαπέδου τοῦ νέου κτιρίου ὑποδοχῆς ἐπιβατῶν τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Λονδίνου θὰ εἶναι ἀπὸ καουτσούκ. Ἤδη ἔχει ἀρχίσει ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου τμήματος (2.500 τετραγ. μέτρα), εἰς τὸ ὁποῖον θὰ στεγασθῇ τὸ Τμῆμα Μεταναστεύσεως ἀπ' ὅπου θὰ διέρχωνται ὅλοι οἱ ταξιδιῶται ποὺ φθάνουν ἢ ἀναχωροῦν ἀπ' τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Λονδίνου.

* * *

Εἰς Μπέρμιγχαμ θὰ κατασκευασθῇ — ἐὰν τελικῶς ἐγκριθοῦν τὰ σχέδια ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Λονδίνου—